

ръщали старитѣ граждани на храмоветѣ. Всички почти градове имали по нѣколко храма, изградени най-грижливо по старогръцки и римски стилъ и почти винаги украсени наоколо съ приятни за почивка градини. Храмоветѣ били продълговати четиригълни здания безъ кубета, но снабдени вънъ и вътре съ много колони. Издигали ги въ честъ на най-разнообразни богове. Тъкмо по това време (отъ I-III в. в. сл. р. Хр.) когато Римската империя била най-могъща и по цѣлото ѝ продължение владѣлъ миръ, нейнитѣ поданници се намирали въ оживени сношения. Търговията се засилила и търговцитѣ кръстосвали по всичкитѣ ѝ краища. Войници се набирали отвсѣкжде и се движели навредъ. Писатели, артисти, оратори, учители бродѣли отъ градъ на градъ. Тѣзи хора разнасяли своитѣ нрави, обичаи, умение, знания и особено своитѣ вѣрзання всѣкжде, дето отивали. Създаде се голѣма религиозна търпимостъ и силно смѣшение на вѣритѣ. Затова въ единъ и сѣщи градъ се разнасяли молитви, устройвали се шумни или пъкъ мълчаливи и спокойни тържества, принасяли се жертви, издигали се храмове, поставяли се статуи на много и съвсемъ различни божества.

Доколко търпимостъта и смѣшението на вѣритѣ тогава по насъ били голѣми, се вижда отъ това, че едно и сѣщо лице се молило и търсило подкрепата на

съвсемъ различни божества. Когато единъ знатенъ гражданинъ отъ гр. Рациария умиралъ, той поръчалъ да изсѣкатъ върху стѣнитѣ на неговия камененъ гробъ всевъзможни богове, които да закрилятъ неговата душа въ задгробния и вѣченъ животъ. И наистина това било сторено.

Отъ разнитѣ паметници и отъ образитѣ по монетитѣ на гр. Никополъ на Росица узнаваме, че въ този градъ е имало храмове на най-различни божества.

Можемъ да си представимъ набожността на тогавашнитѣ граждани, които не само иждивявали грамадни срѣдства да строятъ великолепни храмове и изящно изработени статуи на многобройнитѣ си богове, но и да си уреждатъ дружества, главната грижа на които била да устройватъ заедно съ жрецитѣ възможно най-тържествени праздненства за боговетѣ. Най-много такива дружества изъ Мизия и Тракия имало въ честъ на бога Дионисъ. Едни отъ тѣхъ се наричали дружества на **миститѣ**, защото тѣхнитѣ членове били посветени въ всички таинства или мистерии на Диониса. Тѣ представяли презъ голѣмитѣ му праздненства сцени отъ живота и страданията му. Други Дионисови дружества били едно на веселитѣ **бакхеасти**, а друго на **букалитѣ**, които представлявали Диониса като бикъ.

Подобни дружества имало и въ честъ на други богове: — **ергистини**, които уреждали култа на